

Deken van Maastricht over zijn ziekte en de komende heiligdomsvaart

Geloof geeft licht in mijn bestaan

Zoals de aarde breuklijnen heeft, zo loopt er nu een scheur door zijn leven. Mathieu Hanneman is de populaire deken van Maastricht en hét gezicht van de Heiligdomsvaart die eens in de zeven jaar wordt gehouden. Hij hoort erbij te zijn wanneer de relieken van Sint Servaas, de eerste bisschop van Maastricht, door de straten worden gedragen. Maar hij is ziek, hij heeft kanker. Hij maakt mee dat leven en schepping gebrokenheid met zich mee brengen. Mathieu Hanneman brengt meer tijd in het ziekenhuis dan in de kerk door, maar hij wil erbij zijn. Op die twee zondagen in Maastricht, 3 en 10 juli. Al is het maar vanwege het thema, Naar het Licht. De Heiligdomsvaart is al een anker in deze jachtige tijd, het Licht van Christus nog veel meer. De deken van Maastricht heeft dat Licht meer dan ooit nodig. Hij zoekt de heelheid van God. En hij belooft me: hij zal er bij zijn.

Elke dag in het ziekenhuis voor bestralingen

Mathieu Hanneman zou eigenlijk helemaal niet bij het geloofsgesprek zijn. Hij is te ziek. Bijna 40 bestralingen, daarna chemotherapie en heel veel rust daar tussendoor. Die zoekt hij in een klooster in de Limburgse heuvels. Daar woont, leeft en bidt hij deze intensieve maanden. Elke dag moet hij zich melden in het ziekenhuis van Maastricht. Soms gaat hij even langs bij de pastorie van Sint Servaas, achter het Vrijthof. Om wat post op te halen en wat kleine zaken af te werken. Zo gebeurt het ook die maandagmiddag. We staan klaar om met bisschop Wiertz – die de deken graag wil vervangen als ambassadeur van de Heiligdomsvaart – als er een auto de binnenplaats bij de pastorie komt binnenrijden. En wie stapt daar uit? De deken van Maastricht, met een charmante glimlach op het gezicht, en naast hem Joseph Goumans, de voorzitter van de Heiligdomsvaart. Ze sluiten aan bij de bisschop en komen woorden tekort om uit te leggen hoe bijzonder de Heiligdomsvaart is.

De straat op en verbondenheid tussen mensen

Want wie zal er niet bij zijn, op die zondagen in juli? Honderdduizenden worden verwacht. Wat zoeken de mensen daar? En komen ze alleen voor de folklore, met alle vaandels, beelden en muziek? Of raakt de noodkist met de relieken van Sint Servaas aan de oerstroom van religiositeit in Limburg? Deken Hanneman denkt van wel. Dit betekent heel veel voor Maastricht en zeker ook voor de rest van Limburg. Eens in de zeven jaar: dat is een anker, dat is een handvat. Daarmee worden generaties verbonden. En daardoor kan het gebeuren dat iedereen kan meedoen: gelovig, ongelovig, kerkelijk, onkerkelijk, jong, oud, katholiek, protestant. Het geloof gaat de straat op en verbindt iedereen. Zo kan de Heiligdomsvaart vastigheid geven in een tijd waar niets meer zeker is. Zo trekt de Heiligdomsvaart mee door het leven van families en generaties.

Geloof van verbeelding en materie

Mathieu Hanneman vindt de bisschop en de voorzitter aan zijn zijde wanneer hij benadrukt dat de Heiligdomsvaart niet alleen het geestelijke, maar ook het materiële van het geloof laat zien. Geloof is ook om naar te kijken. Katholiek zijn mensen van de verbeelding, van de materie. En die mag best van goud zijn zoals het beeld van Servaas. Moet dat nou, vragen critici dan. Als mensen verliefd zijn, kopen ze het ook de mooiste ring die er is. Als we het licht van God willen tonen, dan mag dat best fonkelen, zegt bisschop Wiertz. En daarom is dat beeld van goud.

Naar het licht toe

Dat goud aan de buitenkant verwijst naar het licht van God in ons hart. Daarom is dat ook het centrale thema. En reken maar, weet Joseph Goumans zeker, dat de duizenden mensen aan de kant dat ook in hun hart voelen en de ommekeer als een appèl zullen ervaren: waar ben ik mee bezig, hoe geef ik zin aan mijn leven en wat is de echte opdracht in mijn leven? Deze vragen kunnen niet zonder het licht van God, vult bisschop Wiertz aan. Dat is het Licht dat hoop biedt in deze duistere tijden, ook voor de kerk.

Er zit een barst in mij

Die hoop heeft Mathieu Hanneman meer dan ooit nodig. Hij meldt zich op de valreep, maar hij beheerst het gesprek. En hij toont daarbij zijn kwetsbaarheid. 'Ik leef met het vertrouwen dat God niet het lijden wil, maar in Jezus heeft laten zien dat Hij geluk en heelheid voor de mens wil. Van dat vertrouwen leef ik', zegt de deken van Maastricht die niet onder stoelen of banken steekt dat hij op zichzelf is teruggeworpen. Hij beseft meer dan ooit 'dat hij zelf onderdeel is van een gebroken wereld en dat hij deelt in die gebrokenheid. Er zit een barst in de wereld, er zit een barst in mij. Ook een priester is daar niet vrij van'.

Heelheid van God

Met Pasen lag Mathieu Hanneman in het ziekenhuis en kwam een vrouw naar hem toe met de volgende vraag: 'Geloof u nu nog steeds in die God van u?' En ik heb haar geantwoord: 'Ik geloof niet in een God die

het kwade wil. Hij wil dat ik deel in zijn heiligheid. En ik heb dat ondervonden in al die mensen die me hebben gedragen. Vaak heb ik het gevoel dat ik gedragen word door engelen van mensen. Zo laat God mij met al mijn gebrokenheid delen in zijn heiligheid'.

Leo Fijen

Het geloofsgesprek gaat vooraf aan de eucharistieviering op televisie.
Uitzending: zondag 19 juni om 09:35 op Nederland 2.

